

राज्ञा विसृष्टां बुद्ध्वा तां प्रतीकाराद् उपागतां
 देवी वासवदत्ता सा ब्राह्मणीं श्रद्धेतरां । 47
 युग्मापत्यां च पश्यन्ती दीनाम् एतां व्यचिन्तयत्,
 अहो वामैकवृत्तिवं किमप्य् एतत् प्रजापतेः । 48
 अहो वस्तुनि मात्सर्यम्, अहो भक्तिरू अवस्तुनि,
 न अथ अप्य् एकोऽपि मे जातो, जातौ त्व् अस्या यमाव् इमौ । 49
 एवं संचिन्तयन्ती च देवी सा स्नानकाङ्क्षिणी
 ब्राह्मण्याश्च चेष्टिकास् तस्याः स्रपनादौ समादिशत् । 50
 म्रपिता दत्तवस्त्रा च ताभिः स्वाडु च भोजिता
 ब्राह्मणी सा अम्बुसित्ता इव तप्ता भूः समुदश्चसत् । 51
 समाश्चस्ता च सा युक्त्या कथालापैः परीक्षितुं
 क्षणान्तरे निजगदि देव्या वासवदत्तया । 52
 भोरू ब्राह्मणि कथा काचित् त्वया नः कथ्यताम् इति,
 तच्च कृत्वा सा तथा इत्य् उक्त्वा कथां वक्तुं प्रचक्रमे । 53

पुरा अभूञ् जयदत्ताख्यः सामान्यः कोऽपि भूपतिः,
 देवदत्ताभिधानश्च पुत्रस् तस्य उदपद्यत । 54
 यौवनस्थस्य तस्य अथ विवाहं तनयस्य सः
 विधातुम् इहन् नृपतिरू मतिमान् इत्य् अचिन्तयत् । 55